

SKB

magazine

Neem
gratis
mee

Mevrouw Oonk-Van
den Berg had corona

Lonie vertelt over
haar leven met COPD

"Er zit een mens
in die witte jas"

Uw eigen wensen, gewoonten en omgeving: ze geven uw leven kleur, brengen geluk. Juist als gezondheid minder vanzelfsprekend wordt. Uw geluk, dat motiveert ons: in wijkverpleging, onze huizen en revalidatie. Samen met u zoeken hoe het kan: **leven zoals u wilt.**

sensire

sensire.nl

leven zoals u wilt

KRABBEN

orthopedische schoentechniek

Krabben orthopedische schoentechniek heeft zich gespecialiseerd in het oplossen van voetproblemen. Dit gebeurt op basis van orthopedische en medische kennis in combinatie met vakmanschap en moderne technieken.

Naast het verstrekken van voet- en schoenadvies leveren we onder andere:

- Steunzolen en Sport inlay's
- Aanpassingen en voorzieningen aan confectie schoeisel
- (Semi) Orthopedisch maatschoeisel
- Verband schoeisel
- Gecertificeerd veiligheidsschoeisel

U kunt voor een afspraak terecht bij:
Walter Krabben of Anne Marie Griffioen
Telefoon: 0544 377308

Kerkstraat 20, 7135 JL Harreveld
0544 377308 - info@krabbenost.nl - www.krabbenost.nl

Livio

Operatie voor de boeg?

Regel vooraf uw herstel- en revalidatiezorg met Livio.

Ons thuiszorgteam en behandelteam staan voor u klaar!

Meer informatie?
Neem contact op of kom langs!

Zorgteam Berkel
t.berkel@livio.nl
06 54 96 23 21 (7:00 - 23:00)
Medisch Centrum Hageman

Een nieuw jasje

Beste lezer,

Hier ligt 'ie dan: het vernieuwde SKB Magazine! Een nieuw jaar en nu we verdergaan als zelfstandig ziekenhuis maken we een frisse start. Daarom hebben we het magazine in een nieuw jasje gestoken. SKB Magazine is hét magazine voor onze patiënten. Het staat vol échte verhalen van patiënten en collega's.

Bijvoorbeeld mevrouw Oonk-van den Berg, een vitale zeventiger, die getroffen werd door het coronavirus. Ze vertelt hoe ze in ons ziekenhuis terecht kwam, over haar COVID-bokaal en hoe het ondertussen met haar gaat. Of het verhaal van kinder- en neonatologieverpleegkundige Roos Bouwhuis. Zij vertelt over haar werk, de wils- en veerkracht van patiëntjes en hun ouders en hoe dit haar kijk op het leven heeft veranderd.

Benieuwd naar de andere verhalen in dit magazine? Lees dan snel verder voor nog meer mooie, aangrijpende en leuke verhalen van onze patiënten en collega's.

Wij zijn trots op deze editie en wensen u veel leesplezier!

Marja Weijers
Bestuurder
Streekziekenhuis
Koningin Beatrix

Mevrouw Oonk-Van den Berg had corona.

In dit magazine

- 04** Lonie vertelt over haar leven met COPD
- 07** Op bezoek bij
- 08** Meekijken met een kijkoperatie door beeldrotatie
- 10** Mevrouw Oonk-Van den Berg had corona
- 14** "Er zit een mens in die witte jas"
- 19** Column
- 20** Kennismaken met... arts-assistent Wendy Schreurs
- 22** Beeldverhaal: de scopiekamer
- 24** Die ene patiënt: Roos Bouwhuis is kinder- en neonatologie verpleegkundige
- 27** Hoe werkt het? Mijn SKB

Colofon

SKB Magazine is het magazine voor patiënten en relaties van het Streekziekenhuis Koningin Beatrix en wordt vier keer per jaar uitgegeven.

Redactie en teksten

Afdeling Marketing en Communicatie
Evelien Hengeveld
Joyce de Schepper

Fotografie

Afdeling Marketing en Communicatie
Jurgen Pillen Fotografie
De Haandrik Fotografie

Uitgever

BC Uitgevers BV,

Vormgeving

Nanno van Leeuwen

Oplage

5.000

Bladmanager & advertentieverkoop

Digna Schoonen
T 06 44 20 99 10

Contact

Streekziekenhuis Koningin Beatrix
Afdeling Marketing & Communicatie
Postbus 9005, 7100 GG Winterswijk

T 0543 54 43 10

E communicatie@skbwinterswijk.nl

www.skbwinterswijk.nl

Volg ons op Facebook, Twitter, LinkedIn en Instagram voor het laatste nieuws en ontwikkelingen.

- @SKBWinterswijk
- @SKBWinterswijk
- Streekziekenhuis Koningin Beatrix
- skb_winterswijk

Streekziekenhuis
Koningin
Beatrix

”

**Accepteren dat
ik slechte longen
heb kan ik niet,
maar ik heb er
wel mee leren
leven.**

Lonie vertelt over haar leven met COPD:

“Het is alsof je direct na het sporten moet ademen door een rietje met je neus dicht”

Longklachten komen vaker voor in haar familie. Haar vader had COPD en ook haar oom was vaak benauwd. Lonie Ophof-Fransen (63 jaar) uit Winterswijk vertelt hoe haar klachten 20 jaar geleden begonnen: “Ik kreeg het benauwd en dat werd steeds erger. Ik ging naar de dokter en kreeg een puffer, maar dat hielp niet. Uiteindelijk kwam ik bij de longarts terecht. Daar hoorde ik dat ik ook COPD heb.”

Na een fikse longontsteking in 2010 werden de klachten steeds erger. Inmiddels heeft Lonie extra zuurstof nodig en een rollator. Sinds januari 2019 staat ze op de wachtlijst voor een dubbelzijdige longtransplantatie in Groningen. Dat is haar enige hoop op verbetering, want COPD is (nog) niet te genezen. Het kan nog jaren duren voordat ze aan de beurt is. Toch heeft Lonie haar gevoel voor humor niet verloren: “Ik moet maar eens naar Groningen bellen of ze mijn nummer wel goed hebben genoteerd, want ik word maar niet gebeld”, grapt ze.

Positief blijven

Door haar positieve instelling, de wil om van elke dag iets moois te maken en niet achterom te kijken, heeft ze met haar aandoening leren leven. “Accepteren dat ik slechte longen heb kan ik niet, maar ik heb er wel mee leren leven”, vertelt ze. “Het is echt niet altijd makkelijk en ik heb natuurlijk ook slechte dagen. Dan zit ik 's ochtends op de rand van mijn bed en probeer ik mijn pantoffels aan te trekken, maar dan is mijn energie al op. Dan denk ik ‘potverdikkie’, en dan ben ik gefrustreerd. Mijn hoofd wil wel, maar mijn lichaam kan het niet.”

Steun van naasten

Lonie benadrukt dat het heel belangrijk is om te kijken naar wat je wél kan, om positief te blijven. Het helpt ook als de mensen in je omgeving je begrijpen en je steunen. “Als ik ooit kleinkinderen krijg, dan kan ik ze niet optillen en dat maakt me natuurlijk wel verdrietig. Mijn man vrolijkt mij dan weer op en zegt: ‘meissie,

dan ga je toch lekker met ze kleuren’. Haar man is haar steun en toeverlaat: “Hij helpt mij met douchen, koken, afwassen, alles. Ik heb zoveel bewondering voor hem. Ik ben zo blij en dankbaar dat hij er altijd voor mij is.” Lonie was op haar beurt een grote steun voor haar vader. “Hij had ook COPD en doordat ik dezelfde longklachten heb, wist ik precies hoe hij zich voelde.”

**Mijn hoofd wil wel,
maar mijn lichaam
kan het niet.**

Onbegrip

Toch merkt ze ook wel dat er onbegrip is bij sommige mensen om haar heen. Ze probeert altijd positief en vrolijk te blijven, maar daardoor lijkt het voor anderen soms alsof het allemaal wel meevalt. “Ik wil niet dat mensen over mij zeggen dat ik altijd klaag en daarom doe ik mijn best om niets te laten merken. Dus als ik een telefoongesprek voer, dan ratel ik maar door en lijkt het alsof het allemaal wel meevalt. Maar als ik de telefoon neerleg, moet ik eerst een half uur bijkomen. Dat zien de meeste mensen niet.” Ze kan zich wel voorstellen dat het voor anderen lastig is om te

➤ Lees verder op pagina 6.

› Vervolg van pagina 5.

begrijpen hoe ze zich voelt. "Ik weet ook hoe het is om niet benauwd te zijn. Voordat ik COPD kreeg, sportte ik veel zonder problemen." Om uit te leggen hoeveel lucht ze nu krijgt, zegt ze: "Het voelt alsof je direct na het sporten moet ademen door een rietje met je neus dicht."

Longaanval

Soms kan ze haar klachten niet verbergen. Ze vertelt over die ene keer dat ze een longaanval kreeg, nadat ze bij de fysiotherapeut was geweest. "Ik had oefeningen gedaan bij de fysiotherapeut, ik liep naar de auto en toen gebeurde het. Ik kreeg het plotseling heel benauwd, strompelde naar de auto en kon gelukkig nog net gaan zitten met de deur open. Ik kreeg bijna geen lucht meer en probeerde om hulp te roepen. Een voorbijganger schoot mij te hulp en vroeg of hij 112 moest bellen. Ik vroeg hem alleen of hij even bij mij wilde blijven. Dat er iemand in de buurt was, gaf mij

meer rust en door goed op mijn ademhaling te letten ging het na een tijdje wel weer. Ik heb het gezicht van die man niet eens gezien, alleen zijn schoenen, zo slecht was ik er toen aan toe."

In beweging blijven

Voor COPD patiënten is het belangrijk om in beweging te blijven. Lonie is één van de deelnemers aan een proef waarbij COPD patiënten een stappenteller krijgen, gekoppeld aan een app op de smartphone. Via de app krijgt ze inzicht in haar activiteit en haar klachten. Als haar klachten erger worden, krijgt ze via de app een persoonlijk stappenplan. "Ik heb al vaak een longaanval gehad, dus ik weet wat ik dan moet doen. Maar voor patiënten die dat nog niet zo vaak hebben meegemaakt is het heel handig." Toch zegt ze dat ze nooit meer zonder de stappenteller en de app wil: "Het stimuleert mij echt om meer te bewegen en dat is voor COPD patiënten heel belangrijk om klachten onder controle te houden. Ieder uur krijg ik een melding en dan zie ik hoeveel stappen ik nog moet zetten om mijn persoonlijke doel te halen. Voor mij zijn dat 2.000 stappen per dag. Ook vind ik het een fijn idee dat er, in geval van nood, altijd een zorgprofessional bereikbaar is, ook al is het midden in de nacht."

**De app stimuleert
mij echt om meer
te bewegen.**

COPD app voor meer zelfredzaamheid

In oktober 2020 is het SKB een proef gestart met een app om de zelfredzaamheid van COPD patiënten te vergroten, in samenwerking met NAAST, Sensire en Marga Klompé. De betrokken zorgorganisaties hebben via een online platform inzicht in de gegevens uit de app. Als de situatie verslechtert, krijgen patiënten een stappenplan waarmee ze kunnen voorkomen dat de klachten erger worden. Bijvoorbeeld met behulp van ademhalingstechnieken, maar ook persoonlijke adviezen op maat.

De zorgprofessionals van NAAST staan 24 uur per dag klaar om ondersteuning te bieden. Indien nodig wordt een longverpleegkundige van thuiszorgorganisaties Sensire of Marga Klompé ingeschakeld. Als er meer zorg nodig is, bijvoorbeeld bepaalde medicijnen, dan wordt ook de verpleegkundig specialist Longgeneeskunde in het SKB ingeschakeld. Lisette Drenthen en Sibylla Bos, beiden verpleegkundig specialist Longgeneeskunde in het SKB: "Door deze samenwerking hebben we COPD patiënten nog beter in beeld en kunnen we hen nog beter de juiste zorg op de juiste plek aanbieden."

Wilt u meer weten over de proef met de COPD app? Ga dan naar www.skbwinterswijk.nl/copd-app

Op bezoek bij

Voor patiënten die opgenomen zijn, spelen familie en naasten vaak een belangrijke rol. Het bezoekmoment is dan ook vaak een moment om naar uit te kijken voor onze patiënten. Wij vroegen een aantal bezoekers: 'Bij wie gaat u op bezoek?'

Mevrouw Weenk–Stukker

Meneer Weenk is op bezoek bij zijn vrouw. Mevrouw Weenk is al een lange tijd opgenomen op verpleegafdeling D1 vanwege een nierbekkenontsteking. Ze is geopereerd en heeft een infuus. Elke dag komt haar man, dochter of zoon op bezoek. "We wisselen elkaar af zodat ze iedere dag bezoek heeft", vertelt meneer Weenk. Zelfs tijdens de sneeuwstorm in februari kwam hij vanuit Ruurlo naar het SKB om zijn vrouw te bezoeken. Binnenkort mag ze naar huis. Ze kijkt tevreden terug op haar tijd in ons ziekenhuis. "Ik ben goed verzorgd in het ziekenhuis. Het eten is erg lekker. Het is net een hotel", vertelt ze. Meneer vult aan: "De gesprekken met de verpleegkundigen zijn meestal in het dialect. Dit geeft ons een vertrouwd gevoel, alsof we thuis zijn." Op de vraag wat mevrouw als eerste gaat doen als ze straks thuis is, antwoordt ze: "Lekker op de bank zitten en in mijn eigen bed slapen. En in april zijn we 53 jaar getrouwd. Daar kijk ik erg naar uit."

Tess en Bram Wijngaard

Ires en Marc Wijngaard, uit Eibergen, zijn op bezoek bij hun pasgeboren tweeling Tess en Bram. Ze zitten in spanning op de kinderarts te wachten. Ze krijgen zo te horen of de tweeling mee naar huis mag. Tess en Bram zijn geboren op 18 januari. Ze waren toen 33 weken en 5 dagen. "Ze zijn geboren via een keizersnede. Tess werd als eerste geboren en woog 1660 gram. Bram kwam daarna en woog slechts 1370 gram. Het ging allemaal erg snel", vertelt Ires. Tess en Bram hebben al twee grotere broers van 7 en 8 jaar. Voordat Ires en Marc hoorden dat ze zwanger waren van een tweeling, had één van de grotere broers dit al voorspeld. "Hij legde zijn hoofd op mijn buik en zei: 'mama jij hebt twee baby's in de buik'", vertelt Ires. Ondanks dat Marc en Ires heel positief zijn over de zorg op de afdeling, hopen ze natuurlijk dat ze de tweeling snel mee naar huis mogen nemen. "De zorg en begeleiding op de afdeling Neonatologie is top. Iedereen kent ons inmiddels en dat voelt dan toch een beetje als thuiskomen", zegt Marc. Als het gezinnetje straks samen thuis is, gaan ze eerst bijkomen. "Gewoon lekker relaxen en genieten", sluiten Marc en Ires af.

”
**Iedereen kent
ons inmiddels en dat
voelt dan toch een
beetje als thuiskomen.**

Meekijken met een kijkoperatie door beeldrotatie

Bent u al eens in ons ziekenhuis geweest voor een kijkoperatie? Bijvoorbeeld voor uw knie? Dan weet u vast ook dat u, als u dat wilt, mee kan kijken op een beeldscherm. Het meekijken op een scherm tijdens een kijkoperatie is mogelijk dankzij beeldrotatie. Monique Sellink en Maarten Spekschoor, operatie-assistenten in het SKB, vertellen: "Beeldrotatie wordt gebruikt bij verschillende soorten operaties. Sinds kort is de beeldrotatie in onze operatiekamers helemaal vernieuwd."

Beeldrotatie is een systeem dat bestaat uit twee beeldschermen en een touchscreen paneel. Tijdens een operatie kan het medisch personeel in de operatiekamer, met behulp van het touchscreen paneel, verschillende beelden (tegelijk) weergeven op de beeldschermen. Bijvoorbeeld een röntgenfoto, een echoscopie, patiëntgegevens uit het elektronisch patiënten dossier (EPD) of het beeld van de kijkoperatie. De beeldschermen hangen boven de operatietafel en zijn verstelbaar zodat iedereen op de OK goed zicht heeft op de schermen. "Beeldrotatie gebruiken we het meest bij kijkoperaties. De specialist kan via een klein sneetje een kijkbuis met een camera in bijvoorbeeld de buik of knie naar binnen brengen. Het beeld van de kijkbuis is direct te zien op de beeldschermen die op de OK hangen. De operatie is zo voor iedereen op de OK te volgen via het beeldscherm. Ook de patiënt kan meekijken als hij of zij dat wil", vertelt Monique.

Toe aan vernieuwing

De operatiekamers hadden al beeldrotatie, maar de techniek was aan vervanging toe. Sinds kort zijn daarom alle operatiekamers van ons ziekenhuis voorzien van nieuwe beeldrotatie.

"De beeldrotatie was gewoon aan vernieuwing toe, net zoals je telefoon. Die vernieuw je ook eens in de zoveel tijd", zegt Maarten. Vooral 'achter de muren' is veel veranderd. De techniek is totaal vernieuwd. "Hierdoor zijn we voorbereid op nieuwe technologieën die in de toekomst op ons staan te wachten. Bovendien is vernieuwing van techniek belangrijk om goede kwaliteit van zorg te kunnen blijven leveren aan onze patiënten. Nu, maar ook in de toekomst", vertelt Maarten.

Wist u dat:

- Ons ziekenhuis 5 operatiekamers heeft?
- Er tijdens een operatie vaak een radio aan staat voor een gemoedelijke sfeer?
- De specialisten en operatieassistenten erg blij zijn met de nieuwe beeldrotatie?
- We met de nieuwe beeldrotatie meerdere beelden tegelijk op één beeldscherm kunnen weergeven?
- De nieuwe beeldrotatie moderner en gebruiksvriendelijker is?
- De beeldschermen groter zijn?
- Het beeld mooier en gedetailleerder is?

”

**Vernieuwing van
techniek is belangrijk
om goede kwaliteit
van zorg te kunnen
blijven leveren.**

—

”
**Ondanks die
beperking was ik blij met
de geweldige verzorging
die ik hier kreeg.**

Mevrouw Oonk-Van den Berg had corona:

“Wat was ik ziek en benauwd! Gelukkig gaat het weer beter met me”

Het nieuwe jaar was net begonnen toen mevrouw Oonk visite kreeg. Een paar dagen later bleek haar bezoek besmet te zijn met het coronavirus. “Ook ik werd positief getest. En toen begon de ellende”, vertelt ze. “Ik heb mijn man, onze zoon en schoondochter aangestoken. Gelukkig zijn zij niet zo ziek geweest als ik. Ik ging snel achteruit en kon helemaal niks meer. Na bijna vier weken gaat het nu een stuk beter met me en ga ik de goede kant op.”

Mevrouw Oonk, een vitale zeventiger, woont in Hengelo (O) en werd op 12 januari opgenomen in het ziekenhuis in Almelo. Vanwege drukte verhuisde ze twee dagen later naar ons ziekenhuis. “Ik was zo ziek en benauwd”, vertelt mevrouw, “ik kwam er maar steeds niet bovenop. Een paar dagen op de Intensive Care (IC) gaf me wel een boost voor verder herstel. Achteraf gezien had ik niet in de gaten dat ik zo ziek was. Je krijgt dat niet helemaal mee, er gaat veel langs je heen.” De eerste twaalf dagen mocht mevrouw Oonk geen familie-bezoek ontvangen, omdat ook zij positief getest waren op corona. Het enige contact met haar man, kinderen en kleinkinderen was telefonisch, via beeldbellen of e-mail. “Ondanks die beperking was ik blij met de geweldige verzorging die ik hier kreeg. ‘Denk maar aan jezelf’, zei ik tegen mijn familie, ‘het komt allemaal goed’.”

Terugval

De enorme motivatie van mevrouw Oonk liep niet gelijk op met haar herstel. “Het was alsof ik steeds werd ingehaald door het coronavirus. Iedere keer kreeg ik een terugval.” De artsen besloten om haar op te nemen op de IC. “Dat moment herinner ik me nog heel goed. Er gaat dan van alles door je heen. Dat was heel naar. Mijn man liet een sneltest doen. Gelukkig was

de uitslag negatief zodat hij hierheen kon komen.” Verpleegkundig specialist Renata Gierkink: “Een opname op de IC kan veel gevolgen hebben. Patiënten moeten zo’n opname wel aankunnen. Stel dat je niet beter, maar juist zieker wordt, wil je dan nog beademd of gereanimeerd worden? Dat zijn vragen die dan gesteld worden.” Mevrouw Oonk werd overvallen door die vragen. “Ik had daar nog nooit over nagedacht. Ik was altijd gezond. En nu ging mijn gezondheid zo snel achteruit. Onbegrijpelijk, wat een rotziekte.”

COVID-bokaal

“Als ik zie hoe ik er nu bij lig, is dat zo’n groot verschil. Ik voel me veel beter en ga stapje voor stapje vooruit, daar ben ik heel blij mee.” Verpleegkundig specialist Renata weet hoe hard mevrouw Oonk heeft geknokt. “Ik liep visite op de afdeling toen ze naar de IC ging en ik zag hoeveel impact het op haar had en hoe geschrokken ze was. We hebben toen een deeltje gemaakt. ‘Als u de strijd aangaat en die goed doorstaat, dan zie ik u terug op de cohortafdeling, de afdeling voor patiënten die besmet zijn met COVID-19’”, zei ik tegen haar. En Renata had ook een verrassing voor mevrouw Oonk in gedachten.

➤ Lees verder op pagina 12.

"In mijn vrije tijd doe ik aan survival. Een van mijn survivalprijzen bouwde ik voor haar om tot een COVID-bokaal. Die heeft ze zó verdiend. Ze heeft bijna vier weken in het ziekenhuis gelegen en ondanks dat ze soms moe gestreden was, hield ze vol. Inmiddels was mevrouw hier zo lang dat ze getest kon worden op corona met een negatief resultaat. Dat betekent dat ze naar een gewone verpleegafdeling mocht. Daarna mag ze gaan revalideren. Ze krijgt dan tijd voor herstel en ondersteuning bij persoonlijke verzorging en andere dagelijkse handelingen", vertelt Renata.

Ik wil vooruit!

"De COVID-bokaal krijgt thuis een ereplekje", vertelt mevrouw Oonk. Op de vraag hoe ze elke keer weer de moed kon opbrengen om te strijden met zo'n vermoeid lichaam zegt ze: "Ik ben heel positief ingesteld. Ik maak een vuist, ik wil verder, ik wil beter worden, ik moet door. Ook als ik weer een koortspiek kreeg, dacht ik 'ik wil vooruit en bij mijn familie blijven'. Daar zet ik me volledig voor in. Het lijkt me heerlijk om deze zomer een Toertje Achterhoek te maken. Daar verlang ik wel naar; even naar buiten gaan, een wandelingetje maken. Langzaamaan met kleine stapjes, vooruit! Maar op dit moment ben ik al heel tevreden, ik voel dat ik weer kracht in me heb. Ik wil eruit halen wat erin zit. Als ik terugkijk heb ik veel verdrietige en spannende momenten gehad, maar ik heb ook veel mooie ogenblikken gekend met de mensen die hier werken. In deze moeilijke periode heb je liefde en aandacht het meeste nodig en dat kreeg ik volop. Iedereen heeft een aardig woord voor je. Vanaf de eerste dag voelde ik me op mijn plek. Wat een fijn ziekenhuis; iedereen doet zijn best, is aardig en lief. Als ik iets vroeg was het nooit teveel. Fantastisch!"

Neem corona

"Het lijkt overbodig, maar wat ik iedereen wil zeggen: 'Neem corona serieus!' zegt Renata Gierkink, verpleegkundig specialist. "Mensen willen elkaar weer graag zien nu ze zich al zo lang aan de regels houden. En dat is het moeilijke. Juist omdat we het al zo lang hebben volgehouden, is het belangrijk dat we dat ook nu nog doen!"

"Voorkomen blijft nog steeds beter dan genezen. Laat je testen, ook als je een snotneus hebt waarvoor je normaal niet naar de huisarts zou gaan. Want ook met een ogenschijnlijk onschuldige loopneus kun je ongewild een bron van infectie zijn", zegt Renata.

Team van specialisten

"Ons team bestaat uit vijf verpleegkundig specialisten en een eerstehulparts", vertelt Renata. "Iedere dag loopt er een verpleegkundig specialist visite voor de longarts. We werken als zaalartsen en houden de patiënten zo goed in de gaten. Bovendien ontlasten we de longartsen zodat zij

”
**Ook met een
ogenschijnlijk
onschuldige
loopneus kun je
ongewild een bron
van infectie zijn.**

serieus!

de eerste hulp en de polikliniek kunnen blijven doen. De specialist blijft wel degene die de behandeling uitzet."

Behandeling en plan van aanpak

Per patiënt kijken we samen met de behandelend specialist naar de conditie en naar hoe iemand voorheen functioneerde. "Zo kunnen we goed en nauwkeurig bepalen wat we kunnen doen. De behandeling en het plan van aanpak vragen heel zorgvuldig overleg, waarbij de arts soms binnen een erg korte termijn een beslissing moet nemen", licht Renata toe. "Bijna iedere patiënt op de COVID-afdeling is afhankelijk van extra zuurstofvoorziening. Anders dan tijdens de eerste coronagolf, weten we nu beter welke patiënten een kans hebben op de IC. Een ontstekingsremmer zoals dexamethason geeft betere resultaten. Maar COVID blijft een ziekte met een grillig verloop."

Coronavirus Aantallen en weetjes

”

**Ik beseftte
dat ik als de
wiedeweerga
de huisarts
moest bellen.**

Oud-medewerker Wim Schepers even patiënt:

“Er zit een mens in die witte jas”

Wim Schepers werkte ruim 20 jaar als communicatie- en pr-adviseur in ons ziekenhuis. Achttien jaar na zijn afscheid van het SKB, moet hij eind 2020 met spoed naar het ziekenhuis. Hij maakt opnieuw kennis met het SKB. Dit keer niet als medewerker, maar als patiënt. “Als patiënt ontdekte ik de afgelopen maanden dat in die formeel en professioneel acterende 'witte pakken' zich ook nog een andere dimensie bevindt. De dimensie van een mens.”

“Ongeveer achttien jaar geleden nam ik als medewerker afscheid van het Streekziekenhuis Koningin Beatrix. De toenmalige directeur hield een mooie toespraak en ik werd uitgeluid en toegedronken. Eind 2020 stapte ik opnieuw het SKB binnen. Opnieuw was er een toespraak, een glaasje en een hapje, maar die waren heel anders dan bij mijn afscheid. Ik was deze keer geen vertrekkend medewerker, maar een inkomend patiënt. Na een oog-tia was ik door de huisarts met spoed naar het ziekenhuis verwezen. Het drankje dat bij de poli Neurologie klaar stond was een bekertje kraanwater en het hapje was een tablet die in de ultrakorte toespraak van de neuroloog de naam 'turbopil' kreeg. Eigenlijk zei ze niet veel meer dan: “Nu innemen alstublieft. Daarna praten we verder”. Haar toon dulde geen tegenspraak, maar ik begreep dat ze het goed meende: eerst die pil slikken om de kans op verdere schade te beperken!

Oog-tia

Ik had me in de afgelopen decennia nauwelijks meer laten zien in de Oost-Achterhoekse ziekenhuiswereld. Behalve één keer per jaar rond 5 december, als ik in vermomming kinderen van SKB medewerkers toesprak en verraste met cadeautjes. Als voormalig medewerker had ik nauwelijks meer binding met het SKB en als potentiële klant bleef mij een noodzakelijk bezoek aan het ziekenhuis gelukkig steeds bespaard. Tot een

vrijdagmiddag in december, toen mijn rechter-oog plotseling ophield met werken. Ik voelde er niets van, maar zag met rechts niks meer. Met mijn andere oog kon ik nog gericht Googelen en toen zag ik het ineens opduiken: een TIA. Een oog-tia, een amaurosis fugax. Door mijn jarenlange werkzaamheden in het SKB en de kennis die ik daar had opgedaan, besepte ik dat ik als de wiedeweerga de huisarts moest bellen. Toen begon een nieuw hoofdstuk in mijn levensboek.

Geoliede machine

Ik maakte als patiënt opnieuw kennis met een organisatie die ik al kende als uitstekend zorgverleningsbedrijf met goed opgeleide professionals. Maar dat het ook mensen van vlees en bloed zijn in die witte jassen, die zich letterlijk met hart en ziel inzetten voor jou als patiënt, drong pas nu echt tot mij door. Als poliklinisch patiënt ervoer ik het SKB als een geoliede machine, waar zorgvuldig, doelgericht, efficiënt en zonder poespas wordt gewerkt. Waar het personeel vaak meer stappen voor je zet dan de instructieboeken voorschrijven, waar wachttijden op de poliklinieken zoveel mogelijk worden beperkt, waar onderzoeken zoveel mogelijk aaneensluitend worden uitgevoerd, waar je naar je volgende afspraak wordt begeleid en waar zelfs gratis koffie wordt verstrekt om de tijd tussen afspraken door aangenaam te

> Lees verder op pagina 17.

Roessingh

Revalidatie Techniek

Onderdeel van mijn leven

ORTHESEN
PROTHESEN
MAMMACARE
ELASTISCHE KOUSEN
ORTHOPEDISCHE SCHOENEN

Morgenzonweg 29
7101 BH Winterswijk
T 088 999 0 777
www.rrt.nl

*Kies ook een
schoen met
uw persoonlijke
touch bij RRT!*

Monique Kleinmeulman
Klant van RRT

Roessingh Revalidatie Techniek is erkend producent en leverancier van orthopedische hulpmiddelen en revalidatie-artikelen.

Uw kunstgebit verdient een erkend specialist

- Gebitsprotheses
- Implantaten
- Klikgebit
- Reparaties
- Gratis advies en informatie

TANDPROTHETISCHE PRAKTIJK
KIND

Tuunterstraat 35 7101 EE Winterswijk Tel. 0543 519 901
www.tandprotheticuskind.nl

Zelfstandig wonen met de juiste zorg aan huis

Wilt u zelfstandig blijven wonen, maar merkt u dat sommige alledaagse bezigheden niet vanzelf gaan? Gelukkig kunt u mét zorg en ondersteuning van Careaz vaak gewoon in uw eigen, vertrouwde omgeving blijven wonen. Zo kunt u blijven genieten van wat het leven de moeite waard maakt, mét de zorg die nodig is.

Thuiszorg van Careaz. Bel met 0544 745 555,
mail naar info@careaz.nl of kijk op www.careaz.nl

careaz
verder met aandacht

> Vervolg van pagina 15.

overbruggen. Waar je wordt geïnformeerd over dingen die je wilt weten en waar je niet naar gevraagd hebt maar waar je toch dankbaar voor bent dat ze je dat meegeven. Waar gesproken wordt in gewone-mensentaal. Waar je vragen kunt stellen en niet bang hoeft te zijn om je eigen mening te uiten.

Vernieuwing en verandering

Een opvallende vernieuwing in de aanpak van het SKB in dit kader is, dat er steeds meer wordt gewerkt met verpleegkundig specialisten. Dat zijn verpleegkundigen met specialistische kennis van en ervaring met een bepaald vakgebied. Zij nemen sommige taken over van specialisten. In het SKB zijn er inmiddels een stuk of vijftien. Mijn ervaring is dat ze veel nadruk leggen op een persoonsgerichte informatievoorziening. Iets dat ik erg opvallend en plezierig vind. Voor de nazorg zijn ze laagdrempelig bereikbaar en aanspreekbaar, een echte meerwaarde.

Als kind heb ik meegekregen dat je een onvoorwaardelijk vertrouwen moet hebben in alles wat een witte jas draagt. Als de dokter zegt dat je dood bent, dan moet je niet tegensputteren en de indruk wekken dat je zelf wel beter weet. Wat de dokter zegt is wet en vastbesloten. Die tijden zijn veranderd. Ook wij Achterhoekers, burgers van een moderne samenleving, volgen niet meer blindelings het gezag en zijn mondiger geworden. Binnen die samenleving wordt tegenwoordig gelukkig ruimte geboden om jezelf te uiten en te profileren. We lopen wel met mondkapjes op, maar onze monden zijn niet gesnoerd. Ook niet in het ziekenhuis.

Ongevraagd huldebetoon

Jammer genoeg hebben we soms de neiging door te slaan in onze vrijheidsbeleving. Dan overladen we onze omgeving met harde kritieken en vergeten we daarbij alles wat er wél goed gaat. Ik heb in de afgelopen maanden ervaren hoeveel (ingehouden) behoefte ziekenhuismedewerkers hebben aan af en toe een schouderklopje en een complimentje als tegenhanger voor kritiek, onheuse verwijten, grove schofferingen en simpelweg een grote mond. Van mij krijgen ze dat ongevraagde huldebetoon. Ik heb ervaren hoe betrokken ze zijn bij hun inspanningen om anderen te helpen. Ik zag en voelde hoe ze zich niet alleen met deskundigheid, maar vooral ook met empathie inzetten voor patiënten die het soms moeilijk hebben en bang zijn.

Ik voorspel dat mijn artikel bij sommigen commentaar uitlokt en er wat kritiek zal opborrelen. Ook het woord 'slijmerij' valt wellicht. Prima, iedereen zijn of haar vrijheid. Zo neem ik de vrijheid om mijn positieve oordeel te geven over het SKB en zijn medewerkers.

Dat deed ik vroeger als communicatieadviseur ook al. Maar dat kan me niet verweten worden, het behoorde immers tot mijn takenpakket. Nu ben ik sinds kort ervaringsdeskundige als patiënt van het SKB. Ik heb de afgelopen periode in het ziekenhuis van alles aan den lijve ondergaan en ondervonden. Allerlei functies zijn gecontroleerd en grotendeels in orde bevonden. Mijn haperende oog doet het weer uitstekend en met twee goed functionerende kijkers heb ik een helder beeld van de realiteit, denk ik. Ik heb gezien hoe het SKB en zijn medewerkers adequate, deskundige zorgverlening en patiëntvriendelijkheid hoog in het vaandel hebben staan. En hoe ze zich 24 uur per dag inspannen om de best mogelijke zorg te geven, zonder onnodig gedoe en overbodige formaliteitenpoespas.

Op dit moment hebben we, onder de last van het coronavirus, ietwat geforceerde neigingen zorgpersoneel extra lof toe te zwaaien. Die lof en ook extra geld verdienen ze echter wat mij betreft van harte. Niet alleen nu, maar structureel. Want optimale patiëntvriendelijkheid en het bieden van de beste zorg, laten SKB'ers niet afhangen van een pandemie of een bacterie. Die serieuze instelling is er te allen tijde en lijkt ingebakken in de Achterhoekse genen. Ik zag het en beleefde het aan den lijve, liggend op de pijnbank die geen pijnbank was. Hulde voor alle SKB'ers! Wat hebben we een mooi ziekenhuis en wat werken er bevlogen mensen! Zij zorgen voor ons, laten wij zorgen voor ons SKB!"

De goudkust van het SKB

Wim Schepers uit Winterswijk-Woold kwam in 1982 in dienst bij het SKB. In zijn functie als communicatie- en pr-adviseur schreef en sprak hij regelmatig namens het ziekenhuis. "Toen de huidige afdeling Marketing en Communicatie mij vroeg mijn verhaal te delen, twijfelde ik geen moment. Als medewerker werkte ik meestal vanuit wat ook wel 'de goudkust van het SKB' werd genoemd: de directie- en managementvleugel. Daardoor had ik weinig aansluiting met de echte zorgorganisatie en kende ik nauwelijks de zorgverleners en het overige personeel, zoals de Facilitaire dienst. Managers kende ik bij naam en toenaam, maar 'het gewone volk', met alle respect, in ziekenhuistenuue kende ik veelal alleen via de naambadge. Als medewerker zag ik het zorgpersoneel vooral als professionals die dagelijks hun best doen om de patiënt letterlijk weer op de been te krijgen. De afgelopen maanden maakte ik voor het eerst kennis met het SKB als patiënt. Hierdoor leerde ik het SKB kennen op een andere manier en maakte ik kennis met de mens 'achter de witte jas'."

margaklompe.nl

Voor het moment...
...dat u wel wat extra hulp kunt gebruiken

Wanneer we ouder worden, ervaren we dat onze gezondheid daarmee vaak achteruitgaat. Het leven blijven leiden op eigen kracht wordt dan steeds moeilijker. Dan is het fijn om mensen om ons heen te hebben die ons helpen om zo lang mogelijk het leven te blijven leiden zoals we dat graag willen.

Samen met vrijwilligers, mantelzorgers en samenwerkingspartners zetten wij er ons elke dag voor in om het beste uit elk moment te halen. Dat doen we met een nuchtere mentaliteit die bij deze regio past.

Met elkaar realiseren we het vertrouwde leven zoals u dat wilt. We willen van ieder moment, hoe speciaal of moeilijk ook, samen het beste maken. Kijk voor meer informatie op margaklompe.nl of bel ons op **0544 47 41 00**.

Marga Klompe
voor het beste van elk moment

Zorg | Wonen | Thuiszorg | Behandeling

HAARUITVAL DOOR CHEMOTHERAPIE - OVERMATIG HAARVERLIES - KAALHEID DOOR EEN HAARZIEKTE

'Ik voelde me weer mooi en zelfverzekerd'

Als je er weer goed uit ziet, voel je je al een stuk beter. Tijdens de chemotherapie had ik niet veel haar meer over. Bij Esta Haarwerken ben ik prettig en persoonlijk geholpen met een haarwerk dat bij me past. Ik voelde me gelijk weer mooi en zelfverzekerd.

esta
HAARWERKEN

Wilt u een persoonlijk en vrijblijvend advies?

Bel ons 0543 - 52 28 57 of kijk op www.esta-haarwerken.nl
Esta Haarwerken - Wooldstraat 18 Winterswijk

Evelien is een geboren en getogen Achterhoeker en werkt in ons ziekenhuis als applicatiebeheerder. Elk patiëntenmagazine schrijft zij over onderwerpen die haar bezighouden, met een link naar de zorg. Deze keer buigt ze zich over het onderwerp 'genderneutraliteit'.

‘HÉ JANSEN, ie bunt!’

"Onlangs presenteerde het SKB voor het eerst de heugelijke statistieken van alle geboren baby's in de afgelopen maand. Op het moment van schrijven winnen de jongens het van de meiden en zijn Bo en Luca de populairste namen. Hartstikke leuk allemaal. Maar hoe zit het met genderneutrale/hermafrodiete/non-binaire baby's? Worden die in de Achterhoek niet geboren? Zal wel niet want 'doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg'.

Soms heb ik het gevoel dat de wereld bij ons de andere kant op draait of gewoon stilstaat. Neem als simpel voorbeeld een vegetarische bonenburger. Met pijn en moeite wordt nu net geaccepteerd dat 'ie ook hier te koop is, want oh wee als je komt aan de Achterhoeker z'n AGV. De rest van het land is al 10 stappen verder en massaal op de veganistische tour. Wij zijn eerst weer aan het googelen wat überhaupt het verschil is tussen die twee.

Zo zal het met het genderneutraliseren van de Achterhoek niet veel anders zijn verwacht ik. Waar de NS al lekker bezig is met het omroepen van 'reizigers' in plaats van 'dames en heren', roepen wij nog altijd 'meneer' of 'mevrouw' in de wachtkamer.

Het deed me herinneren aan een verzoek dat ik als applicatiebeheerder onlangs kreeg: of we een patiënt genderneutraal in ons patiëntensysteem konden registreren. Het symbooltje voor een man of vrouw moest dan plaatsmaken voor een 'X'. Ik moest meteen even denken aan de actiefilm X-Men (over mutanten en superhelden), maar dat heb ik maar niet hardop gezegd. Uiteraard snap ik de vraag, maar afgezien van een 'X' in ons

systeemvergt het ook de nodige aanpassingen op de werkvloer.

Want hoe wordt deze patiënt straks dan uit de wachtkamer opgehaald? Wordt dat: "Patiënt Jansen, komt u maar." Of houden we het iets dichterbij onszelf met: "HÉ JANSEN, ie bunt!". Doen we dit standaard bij elke patiënt omdat je de voorkeur niet weet of moet dit net zo normaal worden als het uitvragen van een telefoonnummer? Halveren we het aantal toiletten om keuzestress te vermijden? Thuis plas je immers ook op dezelfde pot. Tevens verwacht ik dat de schoonmaakploeg dit idee zal steunen, dus win-win. Vervangen we onze roze en blauwe muisjes voor groen-witte exemplaren? Een vleugje Achterhoeks, maar je stopt je pasgeboren kind tenminste niet meteen in een hokje waar die moeilijk uitkruipt.

Leuk om eens voor te gaan zitten en waarschijnlijk gewoon nodig. We kunnen wel 'het einde van de wereld' genoemd worden door onze mede-Nederlanders, ook het einde van de wereld wordt een keer bereikt. Misschien wordt ons motto dan: 'doe maar kalm, iedereen is goed genoeg'."

Evelien

Kennismaken met

arts-assistent Wendy Schreurs

De van oorsprong Winterswijkse Wendy Schreurs maakte tijdens haar coschappen op de afdeling Neurologie en Kindergeneeskunde al kennis met werken in het SKB. Haar eindstage zou ze eigenlijk in Suriname doen, maar de coronacrisis gooide roet in het eten. Suriname werd de Spoedeisende Hulp (SEH) in het SKB. "Ik kon het heel goed vinden met mijn collega's en kreeg op een prettige manier feedback. Daardoor voelde ik me veilig en was het een fijne plek om ervaring op te doen", vertelt ze. Inmiddels werkt Wendy als arts-assistent op de Spoedeisende Hulp (SEH) in het SKB. Wendy: "in mijn werk op de SEH heb ik vaak korte patiëntcontacten, maar ik vind het heel mooi om te zien dat er toch snel een vertrouwensband kan ontstaan. Patiënten zijn kwetsbaar en daardoor vaak veel opener."

Van pijn op de borst tot cirkelzaagverwondingen

"Werken op de SEH is heel afwisselend. Je moet snel kunnen schakelen: het is rennen of stilstaan. Soms is het rustig en dan ineens heel druk. Ik zie patiënten van jong tot oud en met uiteenlopende klachten. Tijdens mijn studie heb ik van alles geleerd en op de SEH blijkt dat dat niet voor niets is geweest. Doordat ik zoveel verschillende patiënten zie, kan ik mijn kennis gelijk in de praktijk brengen. Dat maakt het werk ook leuk: je weet niet wat je kunt verwachten en moet op alles voorbereid zijn." Op de afdeling hangt een aanmeldingsbord waarop het SEH-team kan zien welke patiënten er binnenkomen en met welke klachten. "Dat kan van alles zijn. Van pijn op de borst tot cirkelzaagverwondingen. Natuurlijk is niet alles tijdens mijn opleiding aan bod gekomen, maar gelukkig zijn de medisch specialisten makkelijk te benaderen voor hulp."

'Neet nöhlen'

"Patiënten komen niet voor de lol naar de Spoedeisende Hulp. In de Achterhoek zeggen we vaak 'neet nöhlen' (niet klagen). Dat zit ook in de Achterhoekse mentaliteit. Dus als patiënten zich melden op de SEH, dan is er vaak wel echt iets aan de hand. Ik doe mijn best om hen zo goed mogelijk te helpen. Goede communicatie is daarbij heel belangrijk. Op de SEH heb ik maar kort contact met patiënten, maar inmiddels heb ik ervaren dat als mensen kwetsbaar zijn, ze vaak ook opener zijn. Ze vertellen over hun angsten, terwijl ze dat thuis niet zo snel doen. Daardoor ontstaat er toch snel een vertrouwens-

band. Ik vind dat heel bijzonder om mee te maken." Op de vraag wat ervoor zorgt dat ze aan het einde van haar dienst met een voldaan gevoel naar huis gaat, zegt ze: "het stellen van de juiste diagnose bij patiënten en de fijne samenwerking met collega's. Dan denk ik: dat hebben we weer samen gedaan. Er heerst een sterk teamgevoel."

Blijven ontwikkelen

"In mijn werk ontwikkel ik me iedere dag en dat wil ik ook blijven doen. Uiteindelijk wil ik graag huisarts worden. De kennis en vaardigheden die ik nu op de SEH opdoe als arts-assistent, helpen mij om later beter te kunnen bepalen welke patiënten ik als huisarts verder moet verwijzen, zeker in spoedsituaties. Ook de manier van communiceren en hoe je iets overbrengt aan patiënten en collega's is heel belangrijk."

**Ondanks dat ik
maar kort contact
heb met patiënten,
kan er toch snel
een vertrouwens-
band ontstaan.**

De scopiekamer

De arts en verpleegkundigen kunnen tijdens de scopie meekijken via dit beeldscherm. Daarop zien zij de beelden die de camera maakt. Op deze foto is een voorbeeld te zien van hoe dit eruit kan zien.

Deze endoscopie-verpleegkundige houdt de patiënt goed in de gaten, let op de bewakings-apparatuur en assisteert waar nodig.

Alle informatie over Simone staat in haar elektronische patiënten dossier op onze computer.

De medewerker van de Centrale Sterilisatie Afdeling (CSA) zorgt voor de reiniging en desinfectie van alle flexibele endoscopen. Dit gebeurt op de CSA. De CSA bevindt direct zich naast het endoscopie-centrum.

Op de scopiekamer komen patiënten voor een onderzoek met een flexibele endoscoop. Tijdens een endoscopie kunnen organen zoals de slokdarm, maag, darm of longen bekeken worden. Met een dunne, flexibele slang met een kleine camera kan de arts in het lichaam kijken. Tijdens het onderzoek kunnen kleine stukjes weefsel worden weggenomen voor onderzoek. In het SKB zijn twee scopiekamers, deze bevinden zich op afdeling 7.4. Simone heeft vandaag een onderzoek aan haar slokdarm en maag. Ze heeft zich gemeld op de Dagbehandeling, en is van daaruit begeleid naar de scopiekamer.

Deze endoscopie-verpleegkundige assisteert de endoscopist bij het onderzoek en stelt de patiënt gerust.

Tijdens het onderzoek wordt Simone in de gaten gehouden via een bewakingsmonitor. Haar bloeddruk, hartslag en zuurstofgehalte worden continu gemeten.

De internist of Maag Darm Lever arts is verantwoordelijk voor het onderzoek. Hij is de endoscopist. Als het nodig is kan hij de patiënt een roesje geven. Als de patiënt op haar linker-zij ligt, schuift de endoscopist heel rustig de scoop via haar mond en slokdarm naar haar maag.

Dit apparaat wordt gebruikt om kleine ingrepen te doen, zoals verwijderen van een poliep of het dichtbranden bij een bloeding.

In de scopiekamer krijgt Simone eerst uitleg over het onderzoek. Ze wordt bijgestaan door de endoscopie-verpleegkundige.

Bij de maag- en darmonderzoeken op de scopie-kamer maken we gebruik van een gastroscoop (maagonderzoek) en van een colonscoop (darmonderzoek). Bij long-onderzoeken heet dit een bronchoscoop.

Alle scopen die nodig zijn bij een onderzoek liggen in een gele bak. Schone scopen hebben een groen label en vuile scopen een rood label.

“Elke situatie en elk gezin is uniek. Hierdoor heb ik geleerd iedereen een eerlijke kans te geven.”

Roos Bouwhuis is kinder- en neonatologie verpleegkundige. Ze vertelt over haar bewondering voor de veerkracht van kinderen en hun ouders.

Veerkracht

Als kinder- en neonatologie verpleegkundige zorgt Roos voor onvoldragen, te kleine en zieke, pasgeboren kinderen. Dit begint bij de acute opvang van baby's die tijdens of direct na de geboorte in de problemen komen. Bijvoorbeeld omdat ze moeilijk zelfstandig kunnen ademen. Roos vertelt: “Het is heel indrukwekkend om zo'n klein mensje zo hard te zien werken. Maar het mooie is dat ze, na de juiste opvang en behandeling, later in hun couveuse of wiegje kunnen liggen alsof er niets aan de hand is. Die enorme wils- en veerkracht in zo'n lijfje heeft altijd veel indruk op mij gemaakt. Veerkracht zie ik ook terug bij ouders. Het zal je kindje maar zijn, dat ziek is en soms wekenlang in het ziekenhuis ligt opgenomen.”

Bijzondere band

“In de eerste acute fase, zie ik de angst en onzekerheid bij ouders. Het is bijzonder om te zien hoe zij zich door zo'n moeilijke periode, met zorgen en stress, heen weten te slaan.” Samen met haar collega's en de ouders vormt Roos een team, om de ouders zo goed mogelijk te begeleiden in de zorg voor hun kind met speciale behoeften. Zo zorgen ze er samen voor dat ouders in staat zijn om voor hun kind te zorgen en hier ook zelfvertrouwen in krijgen. Ze krijgen de tijd en aandacht om hun kind goed te leren kennen en begrijpen. “Ouders hebben niet altijd medische kennis, maar wel een sterk onderbuikgevoel. Die speciale band

tussen ouder en kind kunnen wij niet vervangen. Soms hebben ouders al het gevoel dat er iets mis is, terwijl hier medisch nog geen aanwijzingen voor zijn. Daarom nemen we het gevoel van ouders ook altijd mee in de zorg voor hun kindje.”

Geef iedereen een kans

“Mede door mijn werk ben ik mij gaan realiseren dat het leven kwetsbaar is. Ik ben trots op het feit dat ik een bijdrage mag leveren aan de zorg voor, onder andere, deze groep kinderen. Elke situatie en elk gezin is uniek. Hierdoor heb ik geleerd iedereen een eerlijke kans te geven. Dit motiveert mij om me in te zetten voor het welzijn van het kind.”

De afdeling Neonatologie

Op de afdeling Neonatologie liggen te vroeg geboren baby's of baby's die te klein zijn voor de zwangerschapsduur. Maar er liggen ook voldragen pasgeborenen die speciale medische zorg nodig hebben. Als er na de bevalling problemen ontstaan, wordt er acute zorg verleent. Dit wordt gedaan door een goed op elkaar ingespeeld team, bestaande uit verpleegkundigen, verloskundigen, gynaecologen en kinderartsen.

”

**Ouders hebben
niet altijd
medische kennis,
maar wel een
sterk onderbuik-
gevoel.**

Al bijna
130 jaar
werkzaam
voor U!

Uw betrouwbare partner in binnen- en buiten-schilderwerk, glaswerk in alle vormen en maten, voor zowel grote maar zeker ook kleine projecten in de zakelijke en particuliere markt.

Nijenhuis Schilders is een specialist als het gaat om schilderwerk bij verbouw, nieuwbouw, renovatie en restauratie. Maar ook voor kleuradvies en materiaalkeuze bent u bij ons aan het juiste adres.

Wij leveren:
Schilderwerk
Beglazingswerk
Spuitwerk

*Wij werken uitsluitend
met de beste materialen.*

Nijenhuis Schilders | Snelliusstraat 13 | 7102 ED Winterswijk
Telefoon: 0543-521161 | E-mail: tebrake@xs4all.nl

55+ en werkloos?
We horen graag úw
verhaal of ideeën!

De OuderenOmbudsman:
0900 - 60 80 100 (5 cent/min.)
www.ouderenombudsman.nl

OUDEREN
OMBUDSMAN

VZ | GROOT BIJSTERVELT

Oirschot

WONEN MET ZORG EN TIJDELIJK VERBLIJF

Valuas Groot Bijstervelt biedt hoogwaardige zorg en service aan ouderen als thuis wonen niet meer gaat.

28 appartementen voor wonen met 24-uurs zorg

35 zorghotelkamers voor tijdelijk verblijf en herstelzorg

Ervaar hoge kwaliteit zorg in een groene en ruimtelijke omgeving

Heeft u interesse om bij ons te wonen of werken? Neem dan contact met ons op voor meer informatie via info@valuaszorggroep.nl of bel **+31(0)499 725 500**

Valuas Groot Bijstervelt is onderdeel van **Valuas Zorggroep**

Hoe werkt het?

Mijn SKB

Medisch dossier

Bekijk en download uw medische gegevens. In uw dossier vindt u informatie zoals medicijnen, het behandelverslag van uw zorgverlener en de gestelde diagnoses.

Afspraken maken

Bij een verwijzing van uw huisarts, kunt u de afspraak in sommige gevallen zelf online plannen. Een verwijzing die u zelf kunt plannen staat voor u klaar in Mijn SKB.

Brieven van uw arts

Lees brieven die uw zorgverlener van het SKB heeft verstuurd naar u, uw huisarts of een andere zorgverlener.

Stuur een e-consult

Stel online vragen aan uw zorgverlener. Geef wijzingen van persoonsgegevens door of vraag een herhaalrecept aan.

Medicijnen

Controleer uw medicijnen en vraag via een e-consult een herhaalrecept aan.

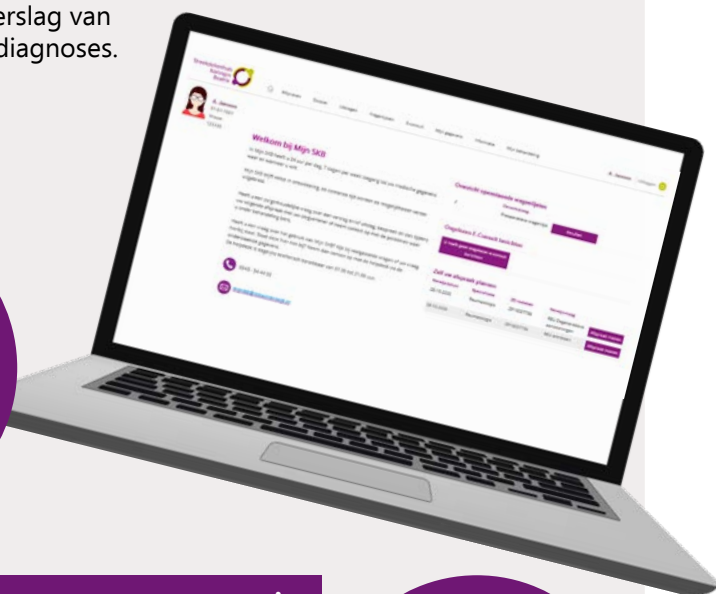

Mijn gegevens

Controleer uw persoonlijke gegevens, zoals adresgegevens en gegevens van uw huisarts, tandarts, apotheek en zorgverzekeraar.

Vragenlijsten

Vul voorafgaand aan uw polikliniekbezoek vragenlijsten. Ingevulde en verzonden vragenlijsten vindt u ook in Mijn SKB.

Wonen & Zorg

In Groenlo en Ruurlo vindt u aangepaste zorg in huiselijke sfeer in drie stijlvol gerenoveerde panden:

Al meer dan 20 jaar biedt Eminent wonen en zorg in de Achterhoek. Er zijn twee locaties in Ruurlo (Villa Roderlo en La Fontaine) en een derde in Groenlo (Huize Sonnevank). Wij bieden kleinschalige zorg, met een hoog kwaliteitsniveau van service, verzorging en verpleging in een aangename en huiselijke woonomgeving.

Een team van gekwalificeerde verplegenden en verzorgenden combineert professionele 24-uurs zorg met een persoonlijke betrokkenheid bij het welzijn van de bewoners. Zo ervaart iedere bewoner in hoge mate comfort en geborgenheid.

Zorghotel bij Eminent Wonen & Zorg

Ook kortdurende opvang is mogelijk, bijvoorbeeld voor herstel na een ziekenhuisopname. In samenspraak met u stellen wij een individueel plan op en betrekken de benodigde disciplines om samen met u te werken aan uw herstel.

Onze kamers zijn van alle gemakken voorzien en geschikt voor herstel na een medische ingreep of wanneer het thuis (tijdelijk) niet meer gaat.

**aangepaste zorg
in huiselijke
sfeer**

Kosten Zorghotel:

Wanneer u een verwijzing heeft van uw medisch specialist of huisarts, voor "ELV laag complex" worden de kosten voor verblijf en verpleging (grotendeels) vergoed door de zorgverzekeraar. Dit is afhankelijk van hoe u verzekerd bent. Ook kunt u het verblijf zelf bekostigen via een "zorghotel" constructie, al vanaf €124,- per dag. Voor meer informatie kunt u natuurlijk contact opnemen.

Groenloseweg 12 | 7261 AN Ruurlo | T. 0573 726 826

info@eminent-wonen.nl | www.eminent-wonen.nl

"ook bereikbaar in de avond en weekend"

Buikpijnpoli
SPECIALISTISCHE BUIKPIJNZORG

Heeft u (on)verklaarbare buikklachten?

- Multidisciplinair paramedisch team
- Advies en behandelplan op maat
- Alleen via verwijzing medisch specialist en- of huisarts

www.buikpijnpoli.eu

Buikpijnpoli Achterhoek
Zegendijk 3B | 7136 LS Zieuwent
T. 0544 - 793001

Buikpijnpoli Twente
Blankenburgerstraat 37 | 7481 EA Haaksbergen
T. 053 - 7920016